

reforordningen. Medlemsstaterne og Fællesskabet skal sørge for, at den relevante lovgivning tilpasses under hensyn til forordningens principper.

Det foreslås, at lovens anvendelsesområde i § 1, stk. 1, tilpasses med henblik på gennemførelse af »jord-til-bord« strategien i forbindelse med foder- og fødevarerikkerhed. Efter den foreslåede § 1, stk. 1, kan ministeren fastsætte de regler, der er nødvendige for anvendelsen af fødevarerforordningen, ligesom det vil være muligt at gennemføre de direktiver eller beslutninger, der følger af Hvidbogen om fødevarerikkerhed. Det foreslås derfor, at der bliver mulighed for at inddrage landbrugsmæssig produktion, forarbejdning, transport, distribution m.v. af foderstoffer i den videre regelfastsættelse.

Der kan blive behov for yderligere tilpasninger i loven, når de øvrige bestemmelser vedrørende foder i forordningen træder i kraft pr. 1. januar 2005.

Med forslaget til § 1, stk. 4-6, tilpasses bestemmelserne vedrørende offentlighed, således at den svarer til nyere lovgivning om offentlighed. Som noget nyt skabes der hjemmel til at offentliggøre sanktioner. Tilsvarende bestemmelser findes i bl.a. Økologiloven og Lov om frø, kartofler og planter.

Der er lang tradition for offentlighed af resultaterne af foderstofkontrollen. Helt tilbage fra grundlæggelsen af Statens Foderstofkontrol i 1924 er resultater offentliggjort. Offentliggørelsens indhold og omfang er løbende blevet tilpasset til udviklingen på foderstofområdet og i foderstovlovgivningen.

Der er med ændringen af bestemmelserne om offentlighed ikke tilsigtet ændring af den hidtidige praksis. Formålet med offentlighed er fortsat at give forbrugerne relevante oplysninger. I forbindelse med nye kontrolområder vil offentlighed af kontrolresultater fortsat løbende blive overvejet.

Med den foreslåede formulering af § 2, stk. 2, præciseres det, at foderstoffer ikke må sælges, hvis de må antages at kunne udgøre en fare for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet. Hvorvidt et foderstof antages at udgøre en fare, vil fremover afhænge af en konkret vurdering ud fra forsigtighedsprincippet. Selv om der hersker videnskabelig usikkerhed, vil det således være muligt for myndighederne at agere, hvis det antages, at der eksisterer en risiko for liv eller sundhed. Det er således ikke nødvendigt, at der kan føres konkret bevis for, at foderstoffet udgør en fare.

Gennemførelsen af forsigtighedsprincippet medfører, at der på et tidligt tidspunkt kan reageres over for indikationer om, at et foderstof muligvis kan udgøre en fare. Der er derfor behov for, at ministeren kan forhindre anvendelse og salg af produkter, der kan anta-

ges at udgøre en fare for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet. Ligeledes er der behov for at kunne nedlægge forbud og påbud også i de tilfælde, hvor en analyse ikke kan påvise indhold af et farligt stof, men hvor der foreligger anden dokumentation for, at et parti eller en sending er forurenet, f.eks. på baggrund af sporing af forureningen via handelsdokumenter eller lignende.

Med forslaget til § 2, stk. 4, tilpasses kredsen, til hvem der kan meddeles påbud, som følge af den foreslåede udvidelse af lovens anvendelsesområde. Bestemmelsen er endvidere udvidet med flere eksempler på foranstaltninger, hvorom der kan gives påbud eller forbud. Det kan bl.a. påbydes, at produkterne kaldes tilbage fra senere omsætningsled, eller at fremstilling m.v. og salg skal indstilles midlertidigt. Foranstaltningerne kan omfatte forbud mod anvendelse af en konkret råvare i foderproduktionen, påbud om udskiftning af uegnede eller nedslidte maskiner, krav om ekstra rengøring, brug af egnet emballage, ompakning eller ommærkning samt påbud om, at varen skal destrueres eller anvendes til andet formål.

Tilsvarende bestemmelser findes i fødevarerlov- givningen.

Forbud og påbud mod anvendelse m.v. kan meddeles på baggrund af såvel analyseresultater som på baggrund af anden form for dokumentation.

Hjemlen i § 2b for fødevarerministeren til i forbindelse med større katastrofer at fastsætte regler eller træffe bestemmelser, der er nødvendige for at sikre den mest fordelagtige produktion og anvendelse af alle produkter der er bestemt til fodring af dyr, undgå forurening og sikre foderstofforsyningen foreslås præciseret, således at det klart fremgår af bestemmelsen, at hjemlen også omfatter fravigelse af lovens bestemmelser. Samtidig foreslås det at bringe terminologien i bestemmelsen i overensstemmelse med den foreslåede ændring af beredskabsloven.

Med forslaget til § 3a skabes der hjemmel til at prøver udtaget med henblik på bestemte undersøgelser, kan undersøges med et andet formål, uanset hvilken myndighed under Fødevarerministeriet, der har udtaget prøven. En tilsvarende bestemmelse er indsat i lov om dyrlægegerning m.v.

Det foreslås, at rykkergebyret, der i den gældende § 4a, er fastsat til 50 kr., forhøjes til 100 kr. Niveauet følger dermed det i renteloven fastsatte loft over rykkergebyr i forbrugerforhold (præceptivt) og i handelsforhold, hvis ikke andet følger af handelssædvane.

Desuden foreslås det, at udpantningsretten i § 4a, stk. 2, udvides til også at omfatte bøder vedtaget efter et udenretligt bødeforlæg, men som ikke er blevet be-